

[Kirsten Jacobsen]

at det er en problematik, hvorom man ikke ved nok, og at man af den grund kan afvise det.

Når et flertal i udvalget i betænkningen simpelt hen indstiller forslaget til forkastelse, så tror jeg, at det flertal gør det sådan nærmest pr. automatik. Det gør mig bekymret, når jeg tænker på, hvor mange kræfter der blev brugt her i salen i går for at få boligpakken til at se ud, som om der var særlige energibesparende foranstaltninger deri.

Jeg vil garantere Folketinget for, at dette lille forslag, nr. B 44, er der langt flere energibesparelser i, end der var i den boligpakke, som regeringen og forligspartierne brugte over 2 mia. kr. på i går. Og jeg vil gerne belyse det på flere måder.

For det første er der som bilag til betænkningens optrykt et eksempel, som klart beviser den forskel og den urimelighed, der ligger i, at man opgør varmeudgifter på forskellig måde. Man har her taget udgangspunkt i – det fremgår af bilaget – konkrete eksempler. Grundlaget er tre ens lejligheder. Den ene ligger i en ejendom, der er olieopvarmet. Der er ingen tillæg til lejen uden varmeudgift, og grundlaget for boligstøtten bliver dermed lig lejen. Den anden lejlighed ligger i en ejendom, som har fjernvarme fra Frederiksberg Kommune. Der vil der være et tillæg til huslejen på 1.089 kr. Det vil sige, at den lejer, der bor i lejligheden på Frederiksberg, opnår en større boligstøtte end den lejer, der bor i en fuldstændig tilsvarende lejlighed, der bare er opvarmet med oliefy. Problematikken bliver meget større, hvis man går til Københavns Kommune, fordi man dér har en opgørelse mellem faste udgifter og varmeforbrug på fjernvarmeværket, som giver en forskel på 3.380 kr. i det boligstøtteberettigede beløb.

Når man tænker på, hvilken energi regeringspartierne har lagt i at fortælle Folketinget, at boligstøtteudgifterne er gået agurk, at det må vi få gjort noget ved, og at vi må få vendt den udvikling, er det da uforståeligt, når man får serveret et forslag, som der ikke er anden rimelighed og retfærdighed i over for lejerne end deres besparelser over for staten, at man så bare indstiller det til vedtagelse uden så meget som et par bemærkninger i betænkningen.

Jeg vil gerne samtidig belyse, hvor meget besparelse der er. Fra firmaet A/S Brunata har Boligudvalget modtaget et bilag, som hedder nr. 2. Deri siger det firma, som vel er den største

ekspert på det område i Danmark, at i Storkøbenhavnssområdet er det i øjeblikket sådan, at ca. 80 pct. af varmeudgifterne lægges i den omkostningsbestemte husleje og kun 20 pct. af udgifterne fordeles i varmeregnskabet. Det vil sige, at 80 pct. af udgifterne til varme i Københavnsområdet også giver anledning til boligstøtte. I Århus er forholdet 70/30 og i Kolding 60/40.

Det betyder, at beboerne ikke kender deres egen udgift til varme og varmt vand, og alle ved, hvad det medfører. Dernæst fratages beboerne indflydelse på, hvor stor deres egen varmeregning skal være. Og for det tredje giver det den nævnte forskel mellem forskellige lejergupper.

Når man kommer til det afsnit af forslaget, som omhandler obligatoriske varmemålere, er det sådan, at man allerede på nuværende tidspunkt ved, at der i EF-regi er forslag om obligatoriske varmemålere på vej. Det er der på grund af de erfaringer om store energibesparelser, som det medfører.

Energibesparelserne vedrørende varme og varmt vand ligger mellem 15 og 35 pct., og tyngdepunktet ligger mellem 20 og 30 pct.

Alle disse oplysninger var boligministeren i besiddelse af, fordi han naturligvis får det materiale, som kommer til Boligudvalget. Derfor er det uforståeligt for mig, at boligministeren i sit svar til Boligudvalget i bilag nr. 6 giver Boligudvalget forkerte oplysninger. Det fremgår af afsnit 5 på den første side af svaret, og det fremgår af den dokumentation, jeg lige læste op om, hvordan oliefyrede ejendomme skal opgøre deres udgifter til varme. Jeg synes, det er meget pauvert, at ministeren siger, at ved en kommende lejelovsrevision vil man da godt se på problemet.

I går oplevede man her i Folketinget, at den langsigtede og permanente lejelovsrevision kom endnu længere ud i fremtiden, end vi plejer at få at vide. Det vil altså sige, at selv et så lille eklatant problem er regeringen ikke villig til at løse, uanset at det giver besparelser for regeringen, og uanset at det giver en meget mere retfærdig behandling af to ens lejere. Det er uforståeligt for mig, at dette Folketing vil stemme et forslag ned, som går ud på at behandle lejere i ens lejligheder ens og samtidig giver besparelser til staten.